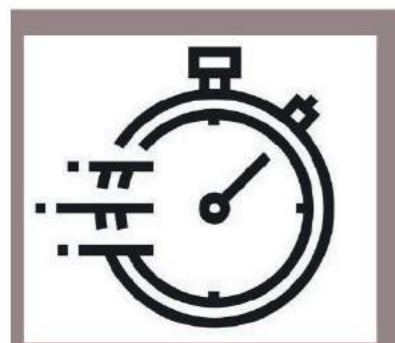

In de verlenging

De skihal als opstapje naar de snowboardtop

Sport is veel meer dan een wedstrijd. Wat is de prijs van het sportleven? En de impact van een bijzondere prestatie? De driewekelijkse serie **In de verlenging** gaat over alle aspecten van de sport. Vandaag: Hoeveel talent levert de lokale skihal op?

Niek van der Velden staat volgende maand als medaillekandidaat aan de start van de olympische slopestyle-wedstrijd. De 21-jarige snowboarder uit Nispen hoeft niet lang na te denken als hem wordt gevraagd hoe groot de rol van de 'om de hoek' gelegen Skidôme in Rucphen is geweest op weg naar de Olympus. „Supergroot. Als die hal er niet was geweest, dan was het een stuk lastiger geweest om de wereldtop te bereiken.”

Niet specifiek omdat kleine Niek van der Velden er ooit zijn eerste snowboardles kreeg. Hij is een van de vele Nederlanders die in eigen land zijn eerste voorzichtigte meters op de latten of snowboard aflegden. In een van de zeven indoor sneeuwhallen, zo'n zestig indoor rolbanen of op een van de dertien borstelbanen die ons land rijk is.

„Nee, het is pas echt begonnen nadat ik – na een paar jaar met mijn ouders naar de bergen te zijn geweest – een abonnement kreeg voor Skidôme in Rucphen. Toen ben ik vijf keer per week naar die hal gegaan. Het was vanuit Nispen een kwartiertje rijden. Als ik een avondje thuis niks zat te doen, vroeg ik mijn ouders of ze me erheen konden brengen.”

Het waren jaren van eindeloos 'pielen' en roetsen op obstakels met een groepje gelijkgezinden. „Dat had dus nooit gekund als mijn ouders me steeds 'eventjes' naar de bergen hadden moeten brengen”, lacht hij.

De bergen dicht bij huis

„We hebben de bergen dichtbij gehaald”, zegt Nicky Broos, dé wintersportpionier in ons vlakke kikkerlandje. Zijn ouders begonnen in de jaren 80 een borstelbaan in Bosschenhoofd. Die werd verhuisd naar Rucphen en daar deed Broos in 1995 iets wat niemand nog had aangedurfd. Hij overkapte de baan en vulde hem met sneeuw.

Het bleek een schot in de roos. Sindsdien verzezen er sneeuwhallen in Zoetermeer (Snowworld), Landgraaf (Snowworld), Amsterdam (Snowworld), Valkenswaard (Montana Snowcenter) en door Broos zelf in Terneuzen (Snowworld). Ook Rucphen is tegenwoordig in handen van Snowworld.

Wereldwijd nadert het aantal sneeuwhallen de tweehonderd stuks.

De bergen dichtbij halen betekent volgens Broos in eerste instantie dat Nederlanders er hun vakantie in de bergen optimaliseren door alvast in eigen land les te nemen. „Dat scheelt tijd en geld.”

Voor de Nederlandse skibond NSKiV waren de hallen de eerste aanzet om structureel meer werk te maken van talentherkenning en -ontwikkeling. Herbert Cool, hoofd sportontwikkeling bij de bond, schat dat 10 procent van de 1 miljoen mensen die jaarlijks de bergen opzoekt voor de wintersport 'echt goed kan skiën of snowboarden'. Daarmee zijn het nog geen geboren wedstrijdskiërs. Talent is er volgens hem volop. Dankzij de indooraccommodaties kunnen zij dicht bij huis het jaar rond werken aan de basis binnen clubs of op trainingskampen.

Bij zowel het skiën als snowboarden zijn er twee hoofdstromen: de alpinenummers en het freestyle. Bij de eerste draait het om snelheid, bij het andere (slopestyle, aerals) veel meer om techniek. Vooral in dat laatste is vanuit de hal eerder de aan-

Eén miljoen Nederlanders trekt (corona volente) jaarlijks naar de sneeuw om er te skiën of snowboarden. Met de komst van sneeuwhallen hebben we 'de bergen dichtbij gehaald'. Zelfs een topsportcarrière in de wintersport is mogelijk.

AD PERTIJS

Jonge snowboarders trotseren de rail in Snowworld Rucphen. FOTO EDMUND MESSERSCHMIDT

sluiting te maken met de wereldtitel dan in de wereld van de slalom en de afdaling.

Niek van der Velden is daar het sprekende voorbeeld van. „In een hal staan misschien maar twee of drie obstakels achter elkaar, maar daar kun je steeds wel supersnel achter elkaar 'rutschjes' op maken. Dat vond ik wel lekker. Kort liftje nemen en daar ging je weer. Dat rondje deden we de hele avond. Ik denk dat ik daar mijn basis heb gelegd. In de tijd dat ik één of twee keer per jaar met mijn ouders naar de bergen ging, merkte ik op het einde van zo'n week al dat ik progressie had gemaakt. Daar bleef het dan bij. Eenmaal in de hal gaat die progressie als een speer.”

De techniek leren

Nicky Broos is er zelfs van overtuigd dat hallen en vooral rolbanen ook voor alpine-onderdelen ideaal zijn om op jonge leeftijd de techniek erin te slijpen. „Ik wil heel nadrukkelijk stellen dat sneeuwbanen, kunststofbanen en rolbanen ervoor gezorgd hebben dat Nederland in principe een kans heeft door te dringen tot de wereldtop.”

Het valt volgens hem misschien niet op tussen al

het schaatsgeweld, maar links en rechts tikken Nederlandse wintersporters voorzichtig aan bij het Europese of wereldniveau.

De beste van de wereld

Herbert Cool vult aan dat de vijver waaruit talenten kunnen worden opgevist veel groter is geworden door de komst van de indooraccommodaties. Een 'handvol mensen' heeft volgens hem ieder jaar de drive om vanuit die talentenpool de 'beste van de wereld' te worden.

Dat dat laatste geen sinecure is, beseft volgens Cool niet iedereen. „Je kunt zeggen dat Nederland in de grote wintersporten niet zo krachtig mee kan doen als bij het schaatsen. Persoonlijk vind ik dat niet genoeg benadrukt kan worden hoe knap het is dat wij als Nederlanders in dit soort doorontwikkelde sporten mee weten te doen in finales. Dat is vooral een compliment aan de sporters.”

Want uiteindelijk zullen die zich moeten redden ver weg van de vaderlandse sneeuwhallen. „Er zit nu eenmaal een limiet aan de hoogte van het dak en de snelheid die je er kunt maken”, wijst Van der Velden op de grootte van de obstakels en schansen

die hij tegenkomt in zijn wedstrijden. Die zijn onmogelijk indoor na te bouwen. Tussen zijn 12de en 15de was hij bijna dagelijks in de sneeuwhal te vinden. Daarna vloog hij uit naar de bergen.

Het maakt dat de NSKiV zich in eigen land vooral focust op talentherkenning- en ontwikkeling. „We kunnen nu iets doen, wat er voordat Nicky Broos begon met zijn sneeuwhal gewoon niet was. We hebben de deur naar de Alpen verplaatst naar Nederland. Nicky en Niek zijn een lichtend voorbeeld van hoeveel verder je komt als je als kind niet alleen afhankelijk bent van die ene week met je ouders in de bergen.”

Eén ding weet Cool zeker: „Talent is er.” Broos wijst op Nicolien Sauerbreij. „In het begin van haar carrière bivakkeerde ze met haar campertje voor de deur van onze hal in Rucphen.” Net als Niek van der Velden tien jaar later ging ze er binnen eindeloos op en neer.

En Cool wijst op Sara Marita Kramer. Geboren in Apeldoorn verhuisde ze met haar gezin naar Oostenrijk. Inmiddels is ze wereldkampioene schansspringen. „Ze komt uit voor Oostenrijk. Maar wat het laat zien: het talent is er ook hier. Zet je dat talent weg in een pure wintersportomgeving, dan krijg je dit.”

Niet-Alpenland

Het blijft volgens Broos 'een uitdaging om meer talenten te halen uit de grote groep die skiet of boardt'. Het begin van een 'unieke' infrastructuur is er volgens hem zelfs voor de alpine-nummers. De vraag of we daar nu al genoeg uithalen, beantwoordt Broos met een 'ja' en een 'nee'. „Niet aan de topsportkant, maar ik vind het fantastisch om te zien dat er ieder jaar minimaal vijf of zes jongens en meisjes het Europese en wereldbekercircuit ingaan. Van de niet-Alpenlanden behoren we overal tot de top 3. Ik denk dat wij optimaal presteren.”

Cool wijst erop dat 'wij handelen in sporten die per definitie in Nederland niet volwaardig kunnen worden uitgevoerd'. Hij lepelt een interessante statistiek op. „Nederlanders doen in eigen land meer

Sneeuwbanen, kunststofbanen en rolbanen hebben ervoor gezorgd dat Nederland een kans heeft door te dringen tot de wereldtop

Nicky Broos

uren aan wintersport dan in de bergen. Dat is dus een aardige groep mensen.”

Voor Nicky Broos is er 'zonder breedtesport geen topsport'. Andersom geldt dat net zo. „Er is geen loyalere groep voor baaneigenaren dan snowboarders zoals Niek. Die bleven komen, en daar hebben wij onze exploitatie aan te danken. Zo stijgt ook het niveau.”

Herbert Cool is het helemaal met hem eens. „Jets ontdekken in Nederland en ontwikkelen in het buitenland, dat is onze rol als wintersportland.”